

ČASOPIS
PRO RADIOTECHNIKU
A AMATÉRSKÉ VYSÍLÁNÍ
ROČNÍK XXI/1972 ČÍSLO 3

V TOMTO SEŠITĚ

Náš interview	81
Přehled úspěchů a smělých plánů	83
Radioamatéři k realizaci jednotného systému brannej výchovy obyvatelstva ČSSR	84
Ze života radioamatérů	84
YL a XYL k MDŽ	85
SQ - způsob kvadronního záznamu na gramofonové desky	86
Čtenáři se ptají	86
Zlevnění radiotechnických součástek	87
Jak na to	87
Rozhlasové silniční zpravodajství INFAR	88
Pokusná zvierkovnica	89
Expozimetr bez měřidla	90
Časový spínač pro otáčení terčů	91
Typické závady televizorů Tesla	97
Určení parametřů u tranzistorův neznámého typu	98
Blikače pro auta	103
Přepis a rozmnožování magnetofonových záznamů	104
Synchrodetekce	106
Diac a triac	108
Regulační část stabilizovaného zdroje	109
Příjmač Sokol 4	110
Škola amatérského vysílání	111
Měřič poměru stojatých vln	113
Soutěž a závody	115
DX	117
SSTV - amatérská televize	117
Naše předpověď	118
Přečteme si	118
Nezapomeňte, že	119
Četli jsme	119
Inzerce	119

Na straně 99 až 102 jako vyjímátná příloha „Malý katalog tranzistorů“.

AMATÉRSKÉ RADIO

Vydává FV Svazarmu ve vydavatelství MAGNET, Praha 1, Vladislavova 26, telefon 260651-7. Šéfredaktor ing. František Smolik, zástupce Lubomír Březina. Redakční rada: K. Bartoš, V. Brzák, ing. J. Čermák, CSc., K. Donát, L. Hlinský, ing. L. Hloušek, A. Hofhans, Z. Hradský, ing. J. T. Hyán, ing. J. Jaroš, J. Krčmářík, ZMS, K. Novák, ing. O. Petráček, dr. J. Petránek, A. Pospíšil, M. Procházka, ing. J. Vackář, CSc., laureát st. ceny KG, J. Ženíšek. Redakce Praha 2, Lublaňská 57, tel. 296930. Ročně vyjde 12 čísel. Cena výtisku 5 Kčs, pololetní předplatné 30 Kčs. Rozšiřuje PNS, v jednotkách ozbrojených sil vydavatelství MAGNET, administrace Praha 1, Vladislavova 26. Objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Dohledací pošta Praha 07. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Tiskne Polygrafia 1, n.p., Praha. Inzerce přijímá vydavatelství MAGNET, Vladislavova 26, Praha 1, tel. 260651-7, linka 294. Za původnost příspěvků ručí autor. Redakce rukopis vrátí, bude-li vyžádán a bude-li připojena frankovaná obálka se zpětnou adresou. Toto číslo vyšlo 10. března 1972

© Vydavatelství MAGNET, Praha

náš inter view

s ing. G. Taušem, profesorem Střední průmyslové školy spojové techniky v Panské ul. 3, Praha 1, odborným asistentem filmové a televizní fakulty AMU a vedoucím Experimentálního televizního studia, o práci tohoto studia.

O práci Experimentálního televizního studia jsme psali poprvé v AR 10/64. Vaše expozice na AVRO 1971 nás utvrdila v názoru (viz AR 12/71), že jste se dopracovali k bohatým výsledkům. Můžete našim čtenářům říci, co se od té doby u vás změnilo?

Změnilo se především to, že v r. 1969 jsme dostali pro naši Střední průmyslovou školu spojové techniky od Školské správy NV Hlavního města Prahy oprávnění k provozování vedlejší hospodářské činnosti. Experimentální TV studio, které tehdy bylo víceméně jen zájmovou organizací, v níž působili žáci ve svém volném čase, se stalo hospodářskou jednotkou, která může samostatně prodávat a poskytovat služby jiným socialistickým organizacím. Od té doby jsme zavedli do výroby některé, podle našeho názoru zajímavé přístroje, které jsme sami vyvíjeli. Zabýváme se především oblastí TV techniky, aplikované zejména na oblast výuky a využití ve vědě a průmyslu. Vyvinuli jsme řadu kompletních TV kamer, které nyní dodáváme školám, různým ústavům a podnikům i některým ústředním úřadům. Kromě toho např. vybavujeme těmito kamerami trasu C pražského metra, kde budou sloužit ke kontrole provozu nástupišť. Především pracujeme již na projektech pro trasu A, takže předpokládáme, že celé pražské metro bude vybaveno televizním, dozorčím a řídicím systémem od nás. Na trasu C máme již všechno připraveno, projekt je schválen a my již některé věci realizujeme. Zařízení v tunelech a stanicích trasy C budeme instalovat v průběhu roku 1973.

A kde tato zařízení vyrábíte?

Vlastní výrobu děláme částečně v dílnách naší průmyslové školy v Panské ul. a částečně v prostorách, které jsou zrušenou bytovou jednotkou v ul. Ve Smečkách. Vývojové práce děláme v Klimentské ulici v budově studia FAMU. O naší spolupráci se ještě zmíním.

Kromě zařízení pro metro pracujeme nyní na naší nejvýznamnější zakázce; je to výstavba audiovizuálního centra pro experimentální průmyslovou školu strojní v Praze - Malešicích. Je to novostavba - první novostavba průmyslovky v Praze v tomto století, která je pojata velmi pěkně a moderně. Je třeba říci, že na jejím vybavení se nešetří, takže to bude škola skutečně experimentální, na vysoké úrovni. My jsme byli pověřeni Školskou správou NVP, abychom jednak pořídili projekt, jednak abychom zařízení realizovali. Toto opatření bylo nutné mimo jiné proto, že v ČSSR neexistuje t. č. žádný podnik, který by se zabýval vývojem, výrobou a servisem aplikovaných TV systémů. Proto jsme

přijali tento úkol, přestože jsme organizace poměrně malá. I když zařízení má být hotové již za necelý rok, domnívám se, že se toho zhostíme s úspěchem. V této škole je TV zařízení za 3,5 mil. korun.

V souvislosti s tím bych chtěl upozornit ještě na jednu velmi zajímavou a důležitou oblast naší činnosti. Při vývoji a výrobě videosystémů potřebujeme nutně záznamová zařízení, tedy videomagnetofony. Videomagnetofony zatím nelze získat v zemích RVHP, proto je nutné opatřovat je dovozem z kapitalistických států. Ze zkoušek, které jsme dělali my i pracovníci jiných rezortů vyplynulo, že nejlépe se osvědčují videomagnetofony japonské firmy SONY, které podnik KOVO dováží do ČSSR. V současné době jsme byli podnikem zahraničního obchodu KOVO smluvně pověřeni, abychom na videosystémy SONY poskytovali servisní služby. Vybudovali jsme určitou technickou základnu, máme dnes všechnu dokumentaci, speciální nářadí i první zkušenosti. Každý podnik, který si v ČSSR koupí videomagnetofon SONY, dostane přístroj od nás vyzkoušený, s jednorocní zárukou, a v případě technických potíží, které se sice vyskytují velmi zřídka, ale vyskytnout se mohou, bude mít u nás servis za koruny i v době po uplynutí záruční lhůty. Jde o videomagnetofony pro černobílý i barevný obraz a domnívám se, že informace o nich by stála za samostatným článkem ve vašem časopise.

Podle informací z našeho interview v AR 12/71 víme, že vaše studio pracuje na některých přístrojích pro lékařskou elektroniku. Mohl byste nám o tom říci něco více?

Vyvinuli jsme a máme v prototypu snímávací kameru ETS 2400, která je upravena tak, že z vlastní kamery je vyjmut díl se snímávací elektronikou, vychylovacími cívkami a prvními stupni kamerového zesilovače. Tento díl je namontován do zvláštní trubky a je určen k montáži na operační mikroskop. Doposud měl operátor před očima optický přístroj vyvážený na nosném rameni, aby mohl mít volné ruce a přístrojem sledovat místo, kde operuje. Vidí ovšem